

Předmětem diplomové práce je teoretická analýza sociokulturního projevu graffiti. Pokoušíme se zde složit obraz zkoumaného jevu blízky kubistickému náhledu na svět, kde jednotlivé fasety na obraze zobrazují předmět v různých polohách a náhledech zároveň. Motivem k napsání této práce byla snaha alespoň částečného porozumění důvodů výskytu graffiti v dnešní společnosti a prostředí a zároveň zasazení jevu do širšího rámce moderní doby.

Naše práce se opírá o interdisciplinární přístup a zdůrazňuje holistický pohled ke zkoumanému jevu. Uvedený projev se snažíme nahlížet a analyzovat z více pohledů. Práci tvoří trojice relativně nezávislých částí, ve kterých se z různých úhlů pohledu zabýváme jevem graffiti.

V první části analyzujeme jev především v kontextu města. Analýza je zaměřena zejména na urbánní prostředí a velkoměsto epochy moderní a jeho vnímání. Domníváme se totiž, že graffiti je s velkoměstským prostředím úzce propojeno. Z něho totiž vychází, čerpá svou sílu, na ně reaguje. Bez kontextu velkoměsta epochy moderní lze podle našeho názoru uvedený projev těžko charakterizovat.

V druhé části se zabýváme graffiti z hlediska uměleckého diskursu epochy pozdně moderní. Rozebíráme v ní úlohu vizuality graffiti v umění a její možný přesah do sféry oficiálního umění. Pokoušíme se zde analyzovat, jak dalece lze vizualitu graffiti považovat za umění. Zároveň zde zmiňujeme některé osobnosti vzešlé z uvedené subkultury, jež se na poli vysokého umění již etablovaly a jejichž dílo s graffiti nějak souvisí.

Ve třetí části se zabýváme graffiti především v kontextu dimenze prostoru míst a ne-míst a jiných prostorů. Analyzujeme graffiti z hlediska deviantního chování a divokého myšlení. Zasazujeme ho tak do kontextu okrajových oblastí velkoměsta i celé společnosti. Z metodologického hlediska se opíráme zejména o teze Michela Foucaulta, Roberta K. Mertona a Marc Augého.